

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag
N:o 3/1949. till landskapslag angående erläggande av belö-
ning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och
dödad säl.

Uti 54 § av rikets jaktlag stadgas om erläggande av skottpenning
ur statsmedel för dödande av varg, järv, björn, lo och räv . Skott-
penningen varierar från 1.000 mark för räv till 20.000 mark för varg
och järv. Dessa belopp äro fastställda genom lagändring, den 3 de-
cember 1948. Verkställighetsföreskrifter för skottpenningens erläggan-
de hava utfärdats i förordning, given den 3 december 1948. I land-
skapslagen den 18 mars 1946 finnes intet stadgande om erläggande av
skottpenning för rovdjur. Emellertid har, enligt uppgifter som ingått
till landskapsstyrelsens forstavdelning, rävarnas i landskapet antal
i hög grad tilltagit. Ehuru räven i viss mån tjänstgör som "renhåll-
ningsverk", måste den dock anses såsom ett skadedjur. Då prisen för
rävskinn på senaste tid varit lågt, är lusten för jakt på räv minimal,
varför fara föreligger, att de i antal komma att öka i otillbörlig
grad. Ett sätt för stimulerande av lusten att jaga räv vore att
skottpenning för dödande av räv även skulle erläggas i landskapet.

Landskapsnämnden har för sin del ansett saken vara av sådan vikt för landskapslagstiftning i ämnet vore påkallad. Landskapsnämnden har den skull utarbetat ett förslag till landskapslag i ämnet. Förslaget går ut på, att skottpenning för rovdjur skall erläggas i landskapet enligt enahanda grunder och till samma belopp som i riket.

I landskapet erlägges med tillämpning av i riket utfärdade bestämmelser - statsrådsbeslut, senast utfärdat den 31 juli 1947 - belopp för dödad säl. Sälpremien utgör enligt förenämnda statsrådsbeslut 200 mark. Emellertid inträffade ännu senaste höst, att en länsman i landskapet i sälpremie erlade blott 50 mark, vilket utgjorde det belopp, varmed belöningen för dödad säl ursprungligen utgick. Beloppet har flerfaldiga gånger höjts och utgör nu, såsom nämnts, 200 mark. Sitt beteende försvarade länsmannen i fråga därmed, att någon landskapslagstiftning i ämnet icke finnes och att belöningen vid själva tillkomsten utgjorde 50 mark, och ansåg han, att stadgandet om erläggande av detta belopp fortfarande gällde i landskapet. För att undvika sådant, som här relaterats, har landskapsnämnden ansett, att landskapslagstiftning i ämnet är av behovet påkallad. Landskapsnämnden har därför i denna landskapslag även intagit föreskrifter om erläggande av sälpremier. Även i detta fall har landskapsnämnden st

nat för, att denna premie bör erläggas enligt i riket stadgade grunder och till samma belopp som i riket. Detta för att landskapslagen ej skall behöva ändras, då de belopp som skola erläggas i riket ändras.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående erläggande av belöning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående erläggande av belöning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas;

1 §.

För inom landskapet Åland dödat rovdjur samt dödad säl erlägges av landskap medel belöning med belopp, som därför i riket är eller varder fastställt.

2 §.

Belöningen utbetalas åt den därtill berättigade på landet av länsmannen och i Mariehamn av magistraten. För ändamålet skall medel av landskapsnämnden på rekvisition ställas till länsmännens och magistrats förfogande.

3 §.

Vad i riket är eller varder stadgat om villkoren, sättet och tillämpningen för belöningens lyftande, märkning av skinn från djur, för vilka belöning erlägges, avgivande av statistiska uppgifter eller vad i övrigt i riket föreskrivits angående i 1 § nämnd belöning skall vid tillämpningen av denna landskapslag iakttagas.

4 §.

Denna landskapslag skall tillämpas från och med den 1 januari 1949.

Mariehamn den 25 januari 1949.

På landskapsnämndens vägnar.

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom.

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
Nº 1/1949 med anledning av Ålands landskapsnämnds
framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag angående erläggande av belö-
ning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och
dödad säl. (3/1949)

Med anledning av förenämnda framställning får utskottet värdsamt an-
föra följande:

Utskottet anser, att den föreslagna landskapslagen otvivelaktigt är
av behovet påkallad, men vill för sin del föreslå, att i denna landskaps-
lag ytterligare skulle intagas stadganden om skottpenning på havstrut.
Mot detta förslag kunde visserligen anföras betänkligheter, då sådan skott-
penning möjligen icke skulle kompenseras, men utskottet har för sin del
kommit till den slutsatsen, att någon större risk härför icke borde före-
ligga. Ett skadedjur, som endast uppträder på Åland bör väl också kunna
berättiga till skottpenning, och då havstruten tydligen inte i riket gör
så stor skada, att man ansett skäl vara att understöda avlivande av dessa
fåglar, bör det likväl inte hindra, att så göres i landskapet. Skulle mot
förmodan denna utgift icke kompenseras, kan för ändamålet användas de me-
del, som till landskapet inflyta av lösen för jaktkort, så behöver land-
skapsskatt icke tillgripas.

Utskottet vill även föreslå den ändringen, att skottpenningsbeloppen
icke automatiskt skola följa de belopp, som fastställts i riket, såsom
landskapsnämnden föreslagit, utan att i stället landskapsnämnden må te
fastställa beloppen ifråga. Härigenom får landskapsnämnden möjlighet att
hålla dessa belopp på samma nivå som i riket är gällande samtidigt som
landskapsnämnden även har möjlighet att taga i betraktande viltbeståndet
på Åland och rätta beloppen härefter. Även den fördelen har detta för-
slag, att stadganden om skottpenning då komma att ingå i Ålands författ-
ningssamling och sålunda vara lättare tillgängliga för allmänheten.

I överensstämmelse härmed har utskottet även föreslagit, att stadgan-
dena om villkoren, sättet och tiden för skottpenning erläggande, om
märkning av skinn från djur, för vilka belöning erlägges och om avgivande
av statistiska uppgifter intagas i landskapslagen i stort sett sådana de in-
gå i motsvarande författningar i riket.

Av de föreslagna ändringarna följer, att även lagens rubrik måste
ändras.

Med stöd av vad sålunda framhållits får utskottet värdsamt föreslå,
att landstinget må te antaga nedanstående
förslag till